

03/09/2012

Krajský úřad Pardubického kraje

odbor dopravy, silničního hospodářství a investic

Komenského nám. 125
532 11 PARDUBICE
Čj: KrÚ 49797/2012/ODSHI/Sv

tel:466026162
fax:466026394

Pardubice 15.8.2012

Správa a údržba silnic
Pardubického kraje

Došlo:	
Č. j.:	20 -08- 2012
Příloha:	4635/2012
Vyřídí:	

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Pardubického kraje, odbor dopravy, silničního hospodářství a investic (dále jen „krajský úřad“), věcně příslušný podle ust. § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o informacích“), ve spojení s ust. § 178 odst. 2 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), obdržel prostřednictvím Správy a údržby silnic Pardubického kraje, Doubravice 98, 533 53 Pardubice, IČ 00085031 (dále jen „SÚS“) stížnost dle § 16a odst. 1 písm. d) zákona o informacích, odvolání sdružení Arnika – Centrum pro podporu občanů, Chlumova 17, 130 00 Praha 3, IČO 70947261 (dále jen „stěžovatel“), směřující proti výši úhrady sdělené SÚS dle ust. § 17 odst. 3 zákona o informacích.

Krajský úřad v souladu s ustanovením § 16a odst. 7 písm. b) zákona o informacích rozhodl

takto:

Výše úhrady za poskytnutí informace, oznámená stěžovateli dopisem ze dne 25.6.2012, pod čj. SÚSPk/3311/2012 se 06.12.2011, se snižuje z požadované částky 16.008,- Kč včetně DPH na 10.208,- Kč včetně DPH.

Odůvodnění:

Dne 7.8.2012 bylo krajskému úřadu prostřednictvím SÚS spolu se spisovým materiálem předložena stížnost dle § 16a odst. 1 písm. d) zákona o informacích, kterou podala Arnika – Centrum pro podporu občanů, Chlumova 17, 130 00 Praha 3, IČO 70947261, směřující proti výši úhrady sdělené SÚS dle ust. § 17 odst. 3 zákona o informacích sdělena SÚS na podkladě

žádosti stěžovatele ze dne 6.6.2012 (SÚS doručeno 15.6.2012) o poskytnutí informací ve smyslu zákona o informacích.

Ze spisového materiálu předloženého krajskému úřadu vyplývá následující.

Stěžovatel dne 15.6.2012 doručil SÚS žádost o žádost o poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím, týkající se informací kolik bylo od 1.1.2011 do 31.12.2011 SÚS pokáceno vzrostlých stromů, přičemž požádali i o poskytnutí kopií souhrnné či průběžné evidence. Dále požádali kolik stromů rostoucí mimo les bylo SÚS povoleno kácet na základě pravomocného povolení dle ust. § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody, a kolik bylo pokáceno z důvodu ust. § 8 odst. 1, 2, zákona o ochraně přírody v období od 1.1.2011 do 31.12.2011. Dále požádali o sdělení kolik stromů rostoucí mimo les plánuje v r. 2012 pokácet a pokud existuje studie či jiné odborné podklady, k tomuto kácení pak žádali o poskytnutí jejich podkladů. Dále požádali o sdělení zda v případě, že SÚS bude žádat o povolení kácení dle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody na jaké podkladě, tedy zda z návrhu PČR, vlastního zjištění po projednání z PČR, návrhu silničního správního úřadu či vlastního zjištění po projednání s příslušným silničním správním úřadem. Dále požádali o sdělení kolik SÚS vysázela stromů rostoucích mimo les v období r. 2011 a kolik na to bylo vynaloženo finančních prostředků.

Na tuto žádost reagoval SÚS tak, že část žádosti vyřídil neformálním sdělením s ohledem na možnost postupu dle správního řádu (přípis ze dne 25.6.2012 čj. SÚSPk/3311/2012), a v další části žádosti byl stěžovatel vyzván k úhradě nákladů za poskytnutí.

Proti tomuto písemnému oznámení podle ust. § 17 odst. 3 zákona o informacích rozhodnutí podal stěžovatel stížnost, kdy nesouhlasí:

1. S počtem odhadovaných hodin které si má vyhledání vyžádat cca. 34 hodin, jelikož předpokládá, že obdržená rozhodnutí o povolení kácení dřevin jsou evidovány pohromadě a tedy součet nemůže být časově náročný.

Krajský úřad konstatuje, že SÚS je organizačně rozdělena na do 16 odloučených pracovišť, kdy každé z jednotlivých pracovišť SÚS si vede evidenci jednotlivých rozhodnutí o kácení dřevin, včetně uložení dokumentace. Pokud tedy stěžovatel požaduje nejen sdělení počtu těchto rozhodnutí, ale i kopie těchto rozhodnutí či jiné podklady na základě který je rozhodováno o kácení dřevin pak je zřejmé, že tyto dokumenty musí být nejdříve vyhledány,

naskenovány, či pořízeny fotokopie a to jistě zabere nějaký čas. Pokud tedy SÚS odhadovala, že si pořízení těchto podkladů vyžádá 34 hodin, pak to vychází na každé pracoviště cca. 2 hodiny, což krajský úřad považuje za přiměřenou dobu k vyhledání informací a pořízení vámi požadovaných kopií, tak aby bylo možné vaši žádosti vyhovět. Je zřejmé, že do nákladů do vyhledání informace je třeba započítat také náklady spojené se spravováním informace, neboť pouhé vyhledání informace bez jejího přenosu např. v písemné podobě na žadatele by pro žadatele nemělo žádný praktický význam. (rozsudek Nejvyššího správního soud z 13.10.2004, č.j. 6A83/2001-39)

Zákon o informacích v § 17 odst. 1 stanovil, že povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací jsou oprávněny žádat úhradu ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli. Povinný subjekt může vyžádat i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací. Informační zákon tak stanovuje horní hranici úhrady. To je v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003, o opakovaném použití informací veřejného sektoru. Ta v důvodech pro vydání uvádí, že "při vybírání poplatků by celkový příjem neměl přesahovat celkové náklady na shromažďování, vytváření, reprodukci a šíření dokumentů, případně se započítáním přiměřeného zisku s příslušným ohledem na požadavky samofinancování dotyčného subjektu veřejného sektoru. Vytváření zahrnuje vypracování a sestavování, rozšiřování může rovněž zahrnovat uživatelskou podporu. Náhrady nákladů, včetně přiměřeného zisku, odpovídající platným účetním zásadám a příslušné metodě stanovení nákladů dotyčného subjektu veřejného sektoru představují horní hranici poplatků, protože je třeba vyloučit nadměrně vysoké ceny. Horní hranice poplatků je stanovena touto směrnicí, aniž je dotčeno právo členských států nebo subjektů veřejného sektoru vybírat nižší nebo vůbec žádné poplatky, a členské státy by měly podporovat subjekty veřejného sektoru, aby dokumenty poskytovaly za poplatky, které nepřesahují mezní náklady na reprodukci a šíření dokumentů“.

Stanovením způsobu a výše úhrady za poskytnutí informací se dále zabývá informační zákon v § 21 odst. 2, který stanoví, že vláda upraví nařízením zásady stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací. Vláda tak učinila nařízením č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ze dne 29. 3. 2006. Nařízení určuje zásady při tvorbě sazebníku úhrad. V § 3 odst. 3 nařízení je upraveno, že povinný subjekt může v sazebníku stanovit a) částku, do jejíž výše nebude po žadateli úhradu nákladů vzniklých na základě

jedné žádosti požadovat, b) další případy, v nichž nebude po žadateli úhradu nákladů vzniklých na základě jedné žádosti požadovat. Z nařízení tedy vyplývá, že povinný subjekt může výše specifikované částky upravit, ale není to jeho povinností.

Jak uvedeno, podle § 17 odst. 1 informačního zákona jsou povinné subjekty v souvislosti s poskytováním informací oprávněny žádat úhradu. Je proto na jejich uvážení, zda budou či nebudou žádat úhradu nákladů. Otázku úhrad za poskytnutí informací je totiž nutné přezkoumat v každém konkrétním případě samostatně a teprve na základě tohoto posouzení stanovit, zda je úhrada nutná či nikoliv.

Povinný subjekt tedy sám zhodnotí, zda bude náhradu nákladů po žadateli požadovat. Pokud ano, oznámí žadateli výši úhrady podle § 17 odst. 3 informačního zákona. Sdělení o požadované úhradě není rozhodnutím podle § 65 s. ř. s., protože se jím nezakládá, neruší, nemění ani autoritativně nedeklaruje právo nebo povinnost. Jde o "sdělení úřadu straně", které není exekvovatelné. Žadatel má právo se rozhodnout, zda úhradu zaplatí, platba je však současně zákonnou podmínkou poskytnutí informace

Krajský úřad je tedy toho názoru, že SÚS postupovala správně, když stěžovatele vyzvala k zaplacení náhrady nákladů spojený s pořízením kopií, opatřením technických nosičům dat a s odesláním informací žadateli včetně úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

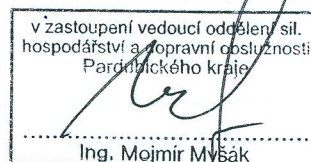
2. Stěžovatel dále namítá, že není zřejmé za co je účtována položka 5.800,- Kč označené jako dopravné.

Krajský úřad konstatuje, že hrazení nákladů je řešena v ust. § 17 informačního zákona. Výše úhrady za poskytnutí informací se dále zabývá zákon o informacích v § 21 odst. 2, který stanoví, že vláda upraví nařízením zásady stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací. Vláda tak učinila nařízením č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, ze dne 29. 3. 2006. Z výše uvedených právních norem nevyplývá, že by si povinný subjekt mohl účtovat nějaké dopravné. V nařízení vlády č. 173/2006 Sb., je v ust. § 2 taxativní výčet položek, ze kterého se odvozuje výše náhrady za poskytnutí informace. Dopravné se zde ovšem nevyskytuje, a proto ani není možné ji do výše náhrady zařadit. Proto byla částka původně zařazená do náhrady nákladů ve výši 5.800,- Kč vypuštěna.

Krajský úřad má tedy za to, že ostatní položky jako je náklady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací v rozsahu 34 hodin, předpokládaný náklad na vyhotovení kopií 30 ks a náklady na poštovné dle ceníku České pošty a.s. vše ve výši 10.208,- Kč včetně DPH je částka stanovené v souladu s ust. § 17 zákona o informacích.

Poučení:

Podle § 16a odst. 9 zákona o informacích se nelze proti tomuto rozhodnutí dále odvolat.

Ing. Ladislav Umbraun
vedoucí odboru dopravy,
silničního hospodářství a investic

Obdrží:

- Arnika – Centrum pro podporu občanů, Chlumova 17, 130 00 Praha 3, IČO 70947261
- Správa a údržba silnic Pardubického kraje, Doubravice 98, 533 53 Pardubice, IČ 00085031 + spisový materiál

Vyřizuje oprávněná úřední osoba: JUDr. Švec David